

tionærerne eller anpartshaverne i de enkelte deltagende selskaber en række informationer om den påtænkte transaktion. Det drejer sig blandt andet om navn og hjemsted for de deltagende selskaber samt en oplysning om det vederlag, som skal ydes til kapitalejerne i de ophørende selskaber ved en fusion/det indskydende selskab ved en spaltning, jf. det foreslåede stk. 2.

En afskaffelse af kravet om udarbejdelse af fusionsplan ved en fusion alene mellem anpartsselskaber vil betyde, at anpartshaverne får færre oplysninger. Det bør imidlertid være anpartshaverne selv, der beslutter, hvilke dokumenter der skal udarbejdes, for at de kan træffe deres beslutning på et oplyst grundlag. Anpartshaverne bør derfor i enighed kunne beslutte, at der ikke skal udarbejdes en fusionsplan.

Den foreslåede fleksibilitet med hensyn til udarbejdelsen af fusionsplanen bygger på moderniseringsudvalgets drøftelser. I moderniseringsudvalget var der enighed om, at der fremover bør være denne fleksibilitet med hensyn til udarbejdelsen af fusionsplanen. Dette skulle efter udvalgets opfattelse også ses i sammenhæng med, at hvis anpartshaverne er enige om, at der ikke skal udarbejdes en fusionsplan, så var der efter udvalgets opfattelse ikke noget hensyn imod at give denne fleksibilitet.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at hovedreglen vil være, at der skal udarbejdes en fusionsplan, uanset om de deltagende selskaber er aktieselskaber og/eller anpartsselskaber. Hvis der kun er anpartsselskaber involveret i fusionen, og anpartshaverne er enige, kan de dog beslutte, at den ikke skal udarbejdes.

Det bemærkes, at hvis anpartshaverne i enighed fravælger udarbejdelsen af en plan, så vil det være nødvendigt, at der i forbindelse med beslutningen om gennemførelsen af fusionen træffes beslutning om visse af de forhold, som planen ellers vil indeholde. Det drejer sig især om vederlaget til anpartshaverne i de ophørende selskaber samt tidspunktet for fusionens regnskabsmæssige virkning, jf. i øvrigt forslaget til § 248.

Den foreslåede bestemmelse i § 237, stk. 3, om planens indhold svarer til den eksisterende bestemmelse i aktieselskabslovens § 134 a, stk. 1. Enkelte steder er der foretaget sproglige tilpasninger o.l. Der er hermed ikke tiltænkt materielle ændringer.

Forslaget til stk. 3 opfylder mindstekravene i fusionsdirektivet til planens indhold. Det skal i den forbindelse bemærkes, at reglen om binavne i nr. 1 ikke er en følge af direktivet, men foreslås bevaret af ordsmæssige grunde.

Visse af oplysningskravene i stk. 3 foreslås tilpasset som følge af, at direktivets opregning af mindstekra-

vene tager udgangspunkt i den forudsætning, at vederlaget til kapitalejerne i de ophørende selskaber på nær et mindre kontant udligningsbeløb er kapitalandele i det fortsættende selskab, mens denne begrænsning i overensstemmelse med direktivet ikke er indført i de danske fusionsregler. Den foreslåede tilpasning svarer til den sproglige tilpasning, der også er foretaget i den gældende bestemmelse i aktieselskabslovens § 134 a.

Direktivets artikel 17 overlader det til lovgivningen i de enkelte medlemsstater at fastsætte det tidspunkt, på hvilket fusionen anses for at være trådt i kraft. Ifølge artikel 19, stk. 1, skal retsvirkningerne af fusionens ikrafttræden indtræde på samme tid i de implicerede selskaber.

Forslaget til § 237, stk. 3, nr. 8, tilsigter i overensstemmelse med direktivets artikel 5, stk. 2, litra e, og den eksisterende bestemmelse i aktieselskabslovens § 134 a, stk. 1, nr. 8, at der i fusionsplanen gives oplysning om det tidspunkt, fra hvilket det ophørende selskabs rettigheder og forpligtelser regnskabsmæssigt skal anses for overgået til det fortsættende selskab.

Det bemærkes i den forbindelse, at siden der blev indført regler om fusion i aktieselskabsloven, har Erhvervs- og Selskabsstyrelsen haft den praksis, at en fusion skal ske med regnskabsmæssig virkning tilbage i tid.

Erhvervs- og Selskabsstyrelsen har derfor ikke tidligere anerkendt en fusionsplan, hvoraf det fremgik, at fusionen skete med regnskabsmæssig virkning frem i tid. Efter styrelsens tidligere administrative praksis kunne en fusion derfor senest have regnskabsmæssig virkning fra den dag, hvor planen var underskrevet.

I sommeren 2007 ændrede Erhvervs- og Selskabsstyrelsen imidlertid praksis. Ændringen var begrundet i, at den tidligere praksis kunne gøre det umuligt at fusionere på tværs af landegrænser som følge af modstridende nationale regler og praksis i andre medlemsstater.

Praksisændringen betyder, at det nu er muligt at udarbejde en fusionsplan, hvor den regnskabsmæssige virkning af transaktionen ligger efter den dato, hvor planen blev underskrevet. Den regnskabsmæssige virkning kan dog ikke ligge efter den dato, hvor beslutningen om gennemførelsen af transaktionen træffes. Dette svarer til reglerne om stiftelser, idet det heller ikke er muligt at stifte et selskab med regnskabsmæssig virkning fremad i tid.

Som nævnt i bemærkningerne til § 41 foreslås det, at det fremover skal være muligt at stifte selskaber med virkning fremad i tid i forhold til stiftelsestidspunktet. I forlængelse af dette foreslås det, at det på tilsvarende vis også bør være muligt at gennemføre en